PROVA D'APTITUD PERSONAL. ACCÉS ALS GRAUS D'EDUCACIÓ INFANTIL I D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA. COMPETÈNCIA COMUNICATIVA I RAONAMENT CRÍTIC

CRITERIS DE CORRECCIÓ I SOLUCIONARI

Aquesta prova conté 3 seccions:

Secció 1: Comprensió lectora (dividida en part 1(qüestions 1-5) i part 2 (qüestions 6-8))
Secció 2: Expressió escrita
Secció 3: Domini del sistema lingüístic

La puntuació màxima de l'examen de Competència Comunicativa i Raonament Crític és de 100 punts.

Secció 1. Comprensió lectora

Part 1. Qüestions 1-5

En aquesta primera part es presenten cinc preguntes i es donen tres possibles respostes. El candidat ha d'escollir l'opció correcta –*a*, *b* o *c*– en cada cas i només una és correcta. La puntuació màxima per aquesta part és de 15 punts i la mínima és 0 (no es posarà una puntuació negativa en la suma final d'aquesta part). Cadascuna de les qüestions puntua 3 punts si la resposta és correcta; -1,5 punts, si és incorrecta; 0 punts, si no es contesta.

Qüestió	Solució
1	a
2	b
3	a
4	c
5	a

Part 2. Qüestions 6-8

La puntuació màxima d'aquesta part és de 15 punts, un màxim de 5 punts per cada qüestió; i la mínima és 0. S'assignaran 5 punts si la resposta és correcta, es reconeixen les idees pertinents segons la pregunta, se seleccionen críticament, i se sintetitzen i s'exposen amb paraules pròpies.[1]

S'obtindran 2'5 punts si la resposta és correcta però no se seleccionen críticament les idees més pertinents segons la pregunta (conté també informació anecdòtica); o bé si es respon copiant íntegrament i sense criteri parts del text original, si manca informació o si hi ha algun fragment de resposta que és difícil d'entendre. S'obtindran 0 punts si la resposta no és correcta o no es respon.

Pregunta 6	Opinión: hipótesis circunstancial y descartable sobre un tema, argumento no contrastado y trivial. Criterio: hipótesis que se ha verificado mediante procesos rigurosos (académicos, científicos, experienciales, etc.), argumento contrastado. [En el ejemplo de *criterio* se valorará que el estudiante aporte conocimientos sobre la actualidad o que cite algún referente o fuente, aunque sea de forma genérica.]
Pregunta 7	Algunas de las respuestas que se pueden sugerir, siguiendo el hilo del artículo, son: Consultar documentos con garantías de rigor: por ejemplo, leer bibliografía (libros o artículos) o ver documentales que provengan de fuentes fiables, etc. Hablar con expertos de la cuestión que se quiera debatir que tengan diferentes perspectivas: por ejemplo, si se tratara del cambio climático, se puede hablar con científicos, campesinos, etc. Observar la realidad: por ejemplo, ir al sitio de los hechos, conocer víctimas, afectados, testigos (y no esporádicos), etc. Aplicar procesos científicos: realizar hipótesis, experimentar, observar, verificar las hipótesis acumulando pruebas y extraer conclusiones. Jerarquizar ideas. [Si el estudiante aporta sólo uno o dos procesos, o bien se apuntan procesos muy similares (por ejemplo, leer un libro y leer un artículo), o se explican de forma muy sumaria, se obtendrán 2,5 puntos]
Pregunta 8	Las enumeraciones que encontramos en el artículo son las siguientes: • Temas sobre los que todo el mundo tiene opinión: las guerras en curso, la liga de fútbol, las decisiones del gobierno... • Procedimientos que ayudan a construir criterio: el estudio, la observación atenta, la acumulación de pruebas, la jerarquización de conclusiones. • Lugares dónde hoy día encontramos opinadores compulsivos: el metro, los programas televisivos, las redes sociales, las tertulias radiofónicas. • Procesos importantes por los que se necesita criterio: decidir, votar, tomar partido. • Cuestiones que preocupan a los expertos en sostenibilidad: los transgénicos, el agua o la energía, la movilidad, la internalización de costes, el cambio climático, los parques eólicos, el modelo de ciudad, la equidad de género, el abandono forestal, los regímenes alimentarios. • Puntos de encuentro dónde tradicionalmente se intercambiaban opiniones sin demasiadas contemplaciones: griterío de corrala, cotilleo de comadres, y estrategas de café. En el artículo, las enumeraciones dan ejemplos y permiten que determinados conceptos genéricos sean más concretos y comprensibles.

1 Entendrem que l'estudiant respon amb paraules pròpies si fa contribucions que indiquin que s'ha apropiat de la lectura original, expressa una idea personal més o menys elaborada i no es limita només a copiar fragments literalment sense necessitat d'entendre'ls. Tinguem en compte, no obstant això, que en molts casos, per respondre adequadament a les preguntes, cal recórrer a expressions i vocabulari del text de referència.

Secció 2. Expressió escrita

En aquesta secció, l'estudiant ha d'escriure una peça periodística (columna, article) en què faci una crítica d'un programa, secció o canal real d'un mitjà de comunicació o de les xarxes, i ha d'argumentar per què considera que és rigorós i aporta criteri sobre les qüestions que tracta, o bé dona opinions sense fonaments. Es pot comparar el programa o secció escollit amb un altre programa diferent.

Cal abordar un programa o secció real, per això cal que l'estudiant doni la referència del mitjà on es pot trobar. Cal explicar el programa de manera comprensible per a qui no l'hagi vist mai i aportar arguments que justifiquin per què es considera un programa amb criteri o merament d'opinió.

Cal que el text s'entengui de manera autònoma; ha de tenir títol i una extensió d'entre dues-centes cinquanta i tres-centes paraules. S'hi avalua la capacitat de crear i organitzar un nou text complex i argumentat, relacionant el propi coneixement del món i el coneixement cultural compartit amb la informació proporcionada en el text inicial.

La puntuació màxima de la secció és de 50 punts i la mínima, 0, la qual es distribueix de la manera següent: valoració global, fins a 5 punts; adequació, fins a 15 punts; coherència, fins a 15 punts; cohesió, fins a 15 punts. L'adequació, la coherència i la cohesió es desglossen en tres criteris que poden tenir una puntuació màxima de 5 punts cadascun si s'acompleix de manera òptima; 2,5 punts, si s'acompleix de manera parcialment satisfactòria; i 0 punts, si no s'acompleix.

Secció 3. Domini del sistema lingüístic

En aquesta secció, l'estudiant ha de demostrar capacitat de revisar i millorar un text i reflexionar sobre la llengua escrita: ha de saber detectar errors de cultura general, ortografia, lèxic, morfologia, sintaxi, adequació, coherència o cohesió habituals i corregir-los; i ha de saber justificar aquests canvis. Es presenta un text amb diverses errades: l'estudiant n'ha de detectar deu, corregir-les i justificar-ne la correcció.

La puntuació màxima d'aquesta secció és de 20 punts i el mínim és 0, els quals s'assignaran de la manera següent:

- 0,5 punts per cada errada detectada degudament.
- 0,75 punts per cada correcció adequada.
- 0,75 punts per cada justificació ben argumentada: s'atorguen 0,5 punts si es justifica l'errada des de la lògica i de manera entenedora; s'atorguen 0,75 punts si la justificació fa servir conceptes gramaticals pertinents i de manera adequada.

Error	**Línia**	**Correcció**	**Justificació**
costa del Pacífico	1	costa del Atlántico	Error de cultura general. Uruguay es un país situado en el lado oriental de América del Sur y tiene costas en el Atlántico.
unas 13 millones	2	unos 13 millones	El determinante debe concordar con el sustantivo *millones*, no con el sustantivo *vacas*.
8 ó 10	3	8 o 10	La conjunción *o* se escribe siempre sin tilde, aunque aparezca entre cifras o signos.
de carne, es una	4	de carne. Es una	Para separar dos oraciones debe usarse un punto (o punto y coma).
aprovechamiento	5	aprovechable	En esta oración se precisa un adjetivo como *aprovechable* (‘que se puede aprovechar’), en cambio *aprovechamiento* es un substantivo (‘acción y efecto de aprovechar’).
lucha	6	lucharon	Se refiere a una acción pasada, por lo tanto, debe usarse la tercera persona del plural del pretérito perfecto, ya que el sujeto es *Mis compañeros*.
curros	6	trabajos	Error de registro. La palabra *curros* es un término vulgar y en este contexto no es adecuada. Debería usarse *trabajos*.
se la	9	se le	El pronombre clítico necesario es el de objeto indirecto (*le*), que sustituye *a un viejo reumático,* y no el de objeto directo (*la*).
fué	9	fue	La tercera persona singular del pretérito perfecto simple del verbo *ser* es una palabra monosílaba y se escribe sin tilde.
del Desarrollo	11	de la felicidad / equidad, etc.	La frase es incoherente: debe sustituirse *Desarrollo* por una palabra con connotaciones positivas, como *felicidad, equidad, convivencia*, etc.
cuidado con los hijos	12	cuidado de los hijos	Si se refiere a la acción de cuidar la preposición necesaria es *de*. Si se utilizase para llamar la atención o con sentido ponderativo se usaría *con*.
tener lo superfluo	13	tener lo elemental / imprescindible / básico / esencial…	Error de coherencia discursiva. A partir de lo que afirma en el resto del discurso, se entiende que aboga por tener solamente lo que es esencial.
cuándo luchamos	14	cuando	Se trata del adverbio relativo y no del adverbio interrogativo o exclamativo; por este motivo, no debe llevar tilde.
tenemos de	15	tenemos que	La perífrasis de obligación o necesidad en castellano es *tener que*. *Tener de* era propia del castellano medieval y actualmente solo se utiliza con voluntad arcaizante.
se nombra	16	se llama	El verbo *nombrar* significa ‘decir el nombre de alguien o algo’. En este contexto es necesario el verbo *llamar*, que significa ‘dar a alguien o algo como denominación o calificativo la palabra o enunciado que se expresa’.

Correcció lingüística de tota la prova

En el conjunt de la prova s'avalua també si l'estudiant és capaç d'expressar-se segons la normativa gramatical. Per això, el/la corrector/a haurà d'anar marcant al quadernet els errors normatius que cometi l'estudiant i descomptar **-1 punt** per errada de cada part i de cada secció (sobre 100 punts).